Dosar nr. 2c-1936/2025
(2-25146017-12-2c-15102025-1)

H O T Ă R Â R E

în numele legii

15 mai 2026 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
În componență:
Președintele ședinței, judecător **Ceban Alexandru**
Grefier **Griniuc Dorina**

examinând în ședință publică, în procedură contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cuptorul Fermecat" către Societatea cu Răspundere Limitată „Imensitate" și Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces

1. La data de 15 octombrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Cuptorul Fermecat" a înaintat cerere de chemare în judecată către Societatea cu Răspundere Limitată „Imensitate" și Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că între SRL „Cuptorul Fermecat" și SRL „Vistarcom" au existat raporturi comerciale, în cadrul cărora SRL „Cuptorul Fermecat", în calitate de vânzător, a livrat către SRL „Vistarcom", în calitate de cumpărător, marfă conform comenzilor debitorului, facturilor și prețurilor coordonate. Reclamanta a susținut că debitorul a preluat marfa, dar nu și-a onorat integral obligația de plată.
3. Reclamanta a invocat că raportul juridic dedus judecății rezultă din contractul de livrare/vânzare-cumpărare, potrivit căruia vânzătorul se obligă să predea bunul în proprietatea cumpărătorului, dar cumpărătorul se obligă să preia bunul și să achite prețul convenit.
4. Potrivit reclamantei, datoria față de SRL „Cuptorul Fermecat" constituie suma de 25 421,18 lei, formată din neachitarea facturilor fiscale emise în anul 2024, fapt care, în opinia acesteia, se confirmă prin procesul-verbal de verificare a datoriilor reciproce. Instanța reține că în unele acte procedurale ale cauzei suma a fost reflectată și ca 25 412,18 lei, aspect ce urmează a fi apreciat în ansamblul materialului probator administrat.
5. Reclamanta a arătat că, potrivit scrisorii-înștiințare din 27 ianuarie 2025, i s-ar fi adus la cunoștință că noul fondator/proprietar al întreprinderii „Vistarcom" S.R.L. este SRL „Imensitate". Din acest motiv, reclamanta a indicat în calitate de pârât SRL „Imensitate", căreia i-a fost expediată somația. Reclamanta a susținut că somația a fost recepționată de SRL „Imensitate", dar până la momentul sesizării instanței datoria nu a fost achitată.
6. Reclamanta a invocat că, potrivit contractului nr. *****din*****, cumpărătorul urma să achite penalitate în mărime de 0,1% din suma debitoare pentru fiecare zi de întârziere. Totuși, prin cererea înaintată, reclamanta a solicitat încasarea datoriei principale și a

cheltuielilor de judecată, fără a formula un capăt separat privind încasarea penalității contractuale.

7. În susținerea calității SRL „Imensitate”, reclamanta a invocat datele disponibile pe portalul guvernamental www.date.gov.md și caracterul public al informațiilor privind persoanele juridice, fondatorii/asociații, administratorul și sediul acestora, raportându-se la prevederile Legii nr. 220-XVI din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.
8. Reclamanta a mai indicat că, în legătură cu procedurile anterioare și cu necesitatea prezentării actelor într-o formă accesibilă instanței, a suportat cheltuieli pentru traduceri și pentru servicii notariale, solicitând compensarea acestora de la pârâtă.
9. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat: „Admiterea prezentei cereri și încasarea de la SRL „Imensitate”, mun. Chișinău, str. Nicolae Testemițanu, 23, c.f. 1002600011694, în beneficiul SRL „Cuptorul Fermecat” datoria pentru marfa livrată în sumă de 25421,18 (douăzeci și cinci mii patru sute douăzeci și unu) lei 18 bani.” Totodată, reclamanta a solicitat „încasarea din contul pârâtei SRL „Imensitate” în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată care au fost suportate la examinarea cauzei, inclusiv: taxa de stat 250 lei + (4%) 1016,84 lei = 1266,84 lei și costul traducerii efectuate de SC „Intertext” în sumă de 4450 lei și 700 lei, în total 5150 lei; serviciile notariale în sumă de 1509 lei, iar în total - 7925,84 lei.”
10. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 octombrie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, fiind dispusă expedierea către pârâți a copiei acțiunii și a înscrisurilor anexate, cu acordarea termenului de 30 de zile pentru prezentarea referinței și a probelor.
11. La data de 28 noiembrie 2025, administratorul ÎCS „Vistarcom” S.R.L., Razloga Dmitrii, a depus referință pe marginea acțiunii, anexând un șir de acte. La data de 1 decembrie 2025, administratorul SRL „Imensitate”, Razloga Dmitrii, a depus referință pe marginea acțiunii.
12. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 31 decembrie 2025, ținând cont de referințele depuse și pentru clarificarea circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei, participanții la proces au fost invitați în ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, fixată pentru data de 29 aprilie 2026, ora 14:00.
13. Prin referința depusă, SRL „Imensitate” a contestat integral pretențiile reclamantei înaintate împotriva sa și a solicitat respingerea acțiunii în privința SRL „Imensitate” ca fiind neîntemeiată în fapt și în drept.
14. SRL „Imensitate” a arătat că, din conținutul cererii de chemare în judecată și al înscrisurilor anexate, rezultă că raportul obligațional principal pe care reclamanta își întemeiază pretențiile este contractul de livrare nr. *****din*****, încheiat între ÎCS „Vistarcom” S.R.L., în calitate de cumpărător, și SRL „Cuptorul Fermecat”, în calitate de furnizor.
15. Pârâta SRL „Imensitate” a susținut că atât varianta originală a contractului, cât și traducerea în limba română atestă că aceasta nu figurează în niciun loc ca parte contractantă, nici în calitate de cumpărător, nici de furnizor, nici de garant, nici de beneficiar al vreunui drept ori debitor al vreunei obligații în baza acestui contract.
16. SRL „Imensitate” a mai arătat că reclamanta nu indică existența unui alt contract încheiat direct cu SRL „Imensitate”, nu anexează vreo convenție separată și nu descrie vreo înțelegere prin care pârâta ar fi preluat obligațiile ÎCS „Vistarcom” S.R.L. sau ar fi garantat în mod

distinct plata bunurilor livrate. Potrivit pârâtei, includerea sa în proces s-a făcut prin simpla menționare formală în rubrica „Pârât”, fără un temei juridic clar care să explice de ce această societate ar fi ținută să suporte datoria pretinsă.

17. Cu referire la calitatea procesuală pasivă, SRL „Imensitate” a susținut că aceasta presupune existența unei identități între persoana pârâtului și subiectul raportului juridic material pretins a fi încălcat, dar acțiunea poate fi admisă doar dacă este îndreptată împotriva persoanei căreia i se impută, în mod legitim, nerespectarea unei obligații civile.

18. SRL „Imensitate” a invocat că însuși reclamantul își întemeiază pretențiile pe contractul de livrare nr. 129/21-X/7, contract din care rezultă că singurul cumpărător este ÎCS „Vistarcom” S.R.L. SRL „Imensitate” nu este parte a contractului, nu a semnat contractul, nu figurează în anexele acestuia și nu a fost destinatarul facturilor emise de reclamant.

19. De asemenea, SRL „Imensitate” a susținut că nu se invocă și nu se probează vreun temei legal special prin care aceasta ar fi dobândit calitatea de debitor solidar sau garant al obligațiilor ÎCS „Vistarcom” S.R.L. Nu există, potrivit pârâtei, un contract de fidejusiune, un acord de garanție, un contract de preluare/cesiune de datorie sau vreo altă convenție prin care SRL „Imensitate” să fi preluat integral ori parțial obligațiile de plată ale cumpărătorului.

20. În concluzie, SRL „Imensitate” a solicitat constatarea lipsei calității procesuale pasive a acesteia, respingerea cererii de chemare în judecată în privința sa și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu litigiul.

21. Prin referința depusă, ÎCS „Vistarcom” S.R.L. nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată, neprobată și înaintată tardiv.

22. ÎCS „Vistarcom” S.R.L. a susținut că reclamanta invocă în mod eronat existența unei datorii în sumă de 25 412,18 lei, pretins formată din neachitarea facturilor fiscale din anul 2024 și confirmată prin procesul-verbal de verificare a decontărilor reciproce.

23. Copârâta a arătat că între părți au existat raporturi comerciale extinse și reciproce, fiind încheiate mai multe contracte de colaborare, inclusiv contractele nr. *****din 1 ianuarie 2015, nr. *****din 1 ianuarie 2019, nr. *****din 31 decembrie 2019, nr. *****din***** și nr. ***** din*****. Aceste raporturi ar fi vizat livrarea de mărfuri de către SRL „Cuptorul Fermecat” către ÎCS „Vistarcom” S.R.L., dar și prestarea de către ÎCS „Vistarcom” S.R.L. a serviciilor de logistică, promovare și locațiune către SRL „Cuptorul Fermecat”.

24. ÎCS „Vistarcom” S.R.L. a susținut că procesul-verbal de verificare a decontărilor reciproce prezentat de reclamantă nu reflectă întreaga perioadă de activitate dintre părți, ci doar perioada 2 decembrie 2024 – 10 martie 2025. Potrivit copârâtei, acest act nu este confirmat prin semnătura și ștampila ÎCS „Vistarcom” S.R.L. și nu confirmă datoria. Din evidența contabilă proprie, potrivit copârâtei, soldul final la data de 7 martie 2025 constituie 0,00 lei.

25. Copârâta a mai indicat că suma pretinsă nu reprezintă valoarea mărfii livrate în baza contractului nr. *****din*****, ci ar reprezenta o sumă pe care reclamanta nu ar fi reflectat-o corect în evidența sa contabilă pentru întreaga perioadă de colaborare, începând cu anul 2010. Această sumă ar include, potrivit copârâtei, facturi fiscale, penalități calculate pentru încălcarea obligațiilor de livrare, decontări reciproce pentru serviciile prestate și facturi cu minus pentru returnarea mărfii.

26. ÎCS „Vistarcom” S.R.L. a susținut că procesul-verbal de verificare prezentat de reclamantă nu constituie o recunoaștere a datoriei, nu este semnat de pârâtă și este contrazis de alte acte de verificare pentru perioade similare. De asemenea, copârâta a atras atenția că reclamanta

tratează suma solicitată în mod diferit: într-un caz ca valoare a mărfii furnizate, dar în alt caz ca datorie neachitată.

27. În continuare, ÎCS „Vistarcom” S.R.L. a invocat că, potrivit contractelor de livrare a mărfurilor, SRL „Cuptorul Fermecat”, în calitate de furnizor, avea obligația de a livra marfa în termenii și volumul stabilit, dar, în cazul neexecutării ori executării necorespunzătoare, cumpărătorul avea dreptul de a aplica penalități. Copârâta a invocat pct. 8.4.1 și pct. 8.4.2 din contract, referitoare la penalitatea de 40% din suma mărfii comandate, în cazul neîndeplinirii cererii/comenzii, și penalitatea de 10% din suma mărfii nelivrate, în cazul livrării a mai puțin de 90% din cantitatea comandată.

28. ÎCS „Vistarcom” S.R.L. a mai susținut că, în temeiul contractelor încheiate între părți, cumpărătorul avea dreptul, în temeiul contractului și al pretenției înaintate, să rețină penalitatea calculată din mijloacele bănești ce urmau a fi achitate furnizorului pentru marfa livrată, furnizorul având dreptul să conteste pretenția în termen de 7 zile calendaristice de la primirea ei.

29. Potrivit copârâtei, pe parcursul perioadei de colaborare au fost expediate și recepționate de SRL „Cuptorul Fermecat” mai multe pretenții pentru încălcarea condițiilor contractuale, inclusiv pretenția nr. *****din 25 octombrie 2010 în valoare de 173,25 lei, pretenția nr. *****din 14 aprilie 2015 în valoare de 1 241,67 lei, pretenția nr. *****din 2 noiembrie 2015 în valoare de 823,20 lei, pretenția nr. 08 din 14 ianuarie 2016 în valoare de 398,33 lei, pretenția nr. *****din 28 iunie 2019 în valoare de 540,00 lei, pretenția nr. 957 din 20 octombrie 2020 în valoare de 1 174,20 lei, pretenția nr. *****din 9 martie 2023 în valoare de 2 032,02 lei, pretenția nr. *****din 13 martie 2023 în valoare de 2 197,06 lei, pretenția nr. *****din 3 aprilie 2023 în valoare de 1 299,83 lei, pretenția nr. *****din 26 iunie 2023 în valoare de 14 256,00 lei, pretenția nr. *****din 26 decembrie 2023 în valoare de 747,00 lei și pretenția nr. *****din 28 mai 2024 în valoare de 2 644,74 lei.

30. ÎCS „Vistarcom” S.R.L. a susținut că aceste pretenții au fost recepționate de reclamantă, nu au fost contestate în termenul contractual și, prin urmare, ar fi fost acceptate tacit, suma de 26 227,47 lei fiind reținută cu titlu de penalitate din mijloacele bănești care urmau a fi achitate furnizorului pentru marfa livrată. Totodată, copârâta a precizat că pretenția nr. *****din 3 aprilie 2023, în sumă de 1 299,83 lei, deși contestată cu depășirea termenului, a fost luată în considerare și nu a fost reflectată în raportul de divergențe contabile.

31. În concluzie, ÎCS „Vistarcom” S.R.L. a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, lipsită de probe și înaintată tardiv.

32. Reclamanta a depus și o cerere privind obligarea pârâților să prezinte înscrisuri și examinarea excepției de tardivitate. Prin această cerere, reclamanta a solicitat obligarea SRL „Imensitate” să prezinte documente de reorganizare, succesiune juridică și/sau alte acte relevante privind SRL „Vistarcom” și SRL „Imensitate”, din care să rezulte temeiul în care SRL „Imensitate” a devenit proprietar, fondator sau succesor al SRL „Vistarcom”, precum și întinderea drepturilor și obligațiilor preluate.

33. De asemenea, reclamanta a solicitat obligarea SRL „Vistarcom” să prezinte traducerea autentică în limba de stat a tuturor înscrisurilor depuse la dosar într-o limbă străină, sub sancțiunea neluării acestora în considerare la soluționarea cauzei, precum și prezentarea facturilor fiscale cu valoare negativă, emise pentru perioada relevantă raporturilor litigioase, în care ar fi fost indicate sumele pretinse cu titlu de penalități.

34. În aceeași cerere, reclamanta a invocat excepția de tardivitate/prescripție în privința pretențiilor formulate de pârâtă, întemeiate pe înscrisuri datate din anii 2019-2020, susținând că termenul legal de valorificare a acestora ar fi expirat.

35. În ședința de judecată din 29 aprilie 2026 s-a prezentat reprezentantul reclamantei SRL „Cuptorul Fermecat", Rățoi Eduard, în baza buletinului de identitate și a procurii nr. 01 din 2 ianuarie 2026.

36. Pârâta SRL „Imensitate" și copârâta ÎCS „Vistarcom" S.R.L. nu s-au prezentat în ședința de judecată. Instanța a constatat posibilă examinarea cauzei în fond în lipsa pârâților, având în vedere că procedura citării legale a fost efectuată.

37. Reprezentantul reclamantei a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia. Totodată, a arătat că a depus prin intermediul cancelariei cererea privind obligarea pârâților să prezinte înscrisuri și a solicitat examinarea cauzei în lipsa pârâților.

38. Instanța a cercetat înscrisurile anexate la materialele cauzei și a menționat că înscrisurilor depuse într-o limbă străină li se va da apreciere în măsura în care au fost prezentate conform prevederilor Codului de procedură civilă.

39. În pledoarii, reprezentantul reclamantei a menținut aceeași poziție și a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată.

Aprecierea instanței

40. Audiind explicațiile reprezentantului reclamantei, examinând înscrisurile anexate la materialele cauzei, apreciind pozițiile scrise ale pârâților și raportând circumstanțele stabilite la cadrul legal aplicabil, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

41. Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, *„Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată."*

42. Potrivit art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii."* Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, *„Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant."*

43. Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel."* Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, *„Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate."*

44. În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, *„Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului."*

45. Potrivit art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea*

lor, călăuzindu-se de lege." Alin. (2) al aceluiași articol prevede că *„Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor."*

46. În contextul legal menționat mai sus, instanța reține că sarcina de a demonstra existența unei creanțe certe, născute dintr-un raport juridic opozabil pârâților, îi revenea reclamantei. Faptul că pârâții au formulat apărări scrise și au anexat înscrisuri nu schimbă distribuirea fundamentală a sarcinii probațiunii: reclamanta trebuia să probeze atât existența datoriei, cât și persoana juridică ținută să o achite.

47. Sub aspectul dreptului material, instanța reține că, potrivit art. 774 alin. (1) Cod civil, *„În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face."* Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, *„Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri."*

48. Potrivit art. 775 alin. (1) Cod civil, *„Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei."* Conform art. 776 Cod civil, *„Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii."*

49. Conform art. 858 alin. (1) Cod civil, *„Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii."* Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, *„Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit."*

50. Conform art. 992 alin. (1) Cod civil, *„Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice."* Potrivit art. 996 Cod civil, *„Contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților, dacă legea nu prevede altfel."*

51. Potrivit art. 1108 alin. (1) Cod civil, *„Prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit."*

52. Potrivit art. 184 alin. (1) Cod civil, *„Persoana juridică răspunde pentru obligaţiile sale cu tot patrimoniul ce îi aparţine."* Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, *„Membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligaţiile membrului, cu excepţiile stabilite de lege sau de actul de constituire."* În același sens, art. 280 alin. (1) Cod civil prevede că *„Societate cu răspundere limitată este societatea comercială al cărei capital social este divizat în părţi sociale conform actului de constituire şi ale cărei obligaţii sînt garantate cu patrimoniul societăţii."*

53. În această ordine de idei, instanța reține că prezentul litigiu impune delimitarea a două planuri juridice distincte: temeiul atragerii SRL „Imensitate" la plata datoriei pretinse și existența, cuantumul și exigibilitatea creanței invocate în raport cu ÎCS „Vistarcom" S.R.L.

54. În raport cu SRL „Imensitate", instanța constată că acțiunea reclamantei nu este susținută de un raport obligațional propriu. Din chiar susținerile reclamantei rezultă că raporturile comerciale de livrare au avut loc cu ÎCS „Vistarcom" S.R.L., dar nu cu SRL „Imensitate". Contractul nr. *****din*****, invocat ca temei al datoriei, indică drept părți contractante SRL „Cuptorul Fermecat" și ÎCS „Vistarcom" S.R.L., fără ca SRL „Imensitate" să apară în calitate de cumpărător, garant, fidejusor, cesionar ori persoană care și-a asumat obligația de plată.

55. Or, dreptul creditorului de a pretinde executarea unei prestații presupune existența unei obligații în sarcina debitorului indicat. Dacă persoana chemată în judecată nu este parte a raportului obligațional pretins și nu a preluat obligația respectivă printr-un temei juridic opozabil, simpla includere a acesteia în acțiune nu poate genera răspundere patrimonială.

56. Argumentul reclamantei potrivit căruia SRL „Imensitate" ar fi fondator/proprietar al ÎCS „Vistarcom" S.R.L. nu este suficient pentru angajarea răspunderii acesteia pentru datoriile pretinse ale societății comerciale. Chiar dacă o asemenea calitate corporativă ar fi confirmată prin date publice, ea nu echivalează, prin ea însăși, cu transmiterea datoriilor, cu instituirea unei răspunderi solidare și nici cu asumarea obligației de plată.

57. În contextul art. 184 și art. 280 Cod civil, patrimoniul persoanei juridice este distinct de patrimoniul membrilor/asociaților săi, iar societatea cu răspundere limitată răspunde pentru obligațiile sale cu patrimoniul propriu. Reclamanta nu a prezentat un act de reorganizare, fuziune, absorbție, preluare de datorie, fidejusiune, garanție ori alt înscris din care să rezulte că SRL „Imensitate" ar fi preluat obligațiile ÎCS „Vistarcom" S.R.L. față de SRL „Cuptorul Fermecat".

58. Cererea reclamantei privind obligarea SRL „Imensitate" să prezinte documente de reorganizare sau succesiune nu schimbă această concluzie. Reclamanta trebuia să prezinte cel puțin un început de probă apt să indice existența unei succesiuni juridice sau a unei preluări de datorie. În lipsa acestuia, instanța nu poate transfera asupra pârâtei obligația de a proba inexistența unui temei pe care reclamanta însăși nu l-a demonstrat.

59. Prin urmare, față de SRL „Imensitate", acțiunea este neîntemeiată, deoarece nu a fost probată existența unei obligații proprii a acestei societăți față de reclamantă.

60. În raport cu ÎCS „Vistarcom" S.R.L., instanța reține că aceasta este entitatea cu care reclamanta a avut raporturile comerciale invocate, inclusiv contractul de livrare nr. *****din*****. Totuși, această constatare nu este suficientă pentru admiterea acțiunii, deoarece reclamanta trebuia să demonstreze, prin probe clare și concordante, existența datoriei pretinse, cuantumul exact al acesteia și caracterul ei exigibil.

61. Instanța observă că reclamanta nu a individualizat convingător, într-o manieră verificabilă, modul de formare a soldului de 25 421,18 lei/25 412,18 lei. În particular, nu a fost prezentată o situație contabilă clară care să indice, pentru fiecare operațiune relevantă, factura concretă, data emiterii, data scadenței, suma neachitată, plățile efectuate, eventualele returnări, facturile cu valoare negativă, penalitățile pretinse sau reținute și modul aritmetic de formare a soldului final.

62. Procesul-verbal de verificare a decontărilor reciproce invocat de reclamantă nu are forță probantă prestabilită. Acesta este contestat de ÎCS „Vistarcom" S.R.L., care susține că actul nu este confirmat prin semnătură și ștampilă, nu reflectă întreaga perioadă a relațiilor comerciale și este contrazis de propria evidență contabilă, în care soldul final este indicat ca fiind 0,00 lei.

63. Instanța nu poate substitui lipsa probării creanței prin prezumția că orice sold contabil unilateral este, prin el însuși, datorie exigibilă. Într-un raport comercial de durată, cu livrări succesive, servicii reciproce, returnări, penalități invocate și decontări contabile divergente, existența unei datorii certe trebuie demonstrată printr-o corelare precisă între facturi, plăți, acte de recepție, acte de retur, înscrisuri contabile și recunoașteri neechivoce ale debitorului.

64. În prezenta cauză, această corelare nu a fost realizată în mod suficient. Dimpotrivă, materialele cauzei relevă că între SRL „Cuptorul Fermecat” și ÎCS „Vistarcom” S.R.L. au existat mai multe contracte și operațiuni reciproce, iar pârâta a invocat existența unor penalități, servicii, facturi cu minus și decontări care, cel puțin la nivel probator, pun în discuție caracterul cert și necontestat al soldului pretins de reclamantă.

65. Instanța subliniază că nu validează, prin prezenta hotărâre, penalitățile invocate de ÎCS „Vistarcom” S.R.L. și nu constată existența unei creanțe a acesteia împotriva reclamantei. Pârâta nu a înaintat acțiune reconvențională pentru încasarea penalităților, dar apărările sale sunt relevante în măsura în care combat existența și certitudinea datoriei invocate de reclamantă.

66. Astfel, referirile ÎCS „Vistarcom” S.R.L. la pretențiile contractuale, penalități și rețineri nu conduc la admiterea vreunei pretenții a pârâtei, dar confirmă că soldul pretins de reclamantă nu poate fi tratat ca necontestat, clar și suficient probat doar prin actul unilateral de verificare prezentat.

67. În aceeași ordine de idei, excepția de tardivitate/prescripție invocată de reclamantă în privința pretențiilor pârâtei nu poate determina admiterea acțiunii. Pretențiile ÎCS „Vistarcom” S.R.L. nu sunt examinate în prezenta cauză ca acțiune reconvențională, ci ca mijloace de apărare și ca explicație a modului în care pârâta contestă soldul reclamat. Instanța nu se pronunță prin dispozitiv asupra valabilității ori exigibilității acestor penalități, ci doar verifică dacă reclamanta a probat acțiunea proprie.

68. Cu privire la înscrisurile depuse într-o limbă străină, instanța reține că acestea pot fi valorificate doar în măsura în care au fost prezentate conform regulilor procedurale aplicabile. Totuși, soluția de respingere a acțiunii nu se întemeiază pe recunoașterea unor pretenții ale pârâtei rezultate din înscrisuri netraduse, ci pe lipsa probării suficiente de către reclamantă a datoriei solicitate și pe lipsa temeiului juridic pentru obligarea SRL „Imensitate”.

69. În acest cadru, cererea reclamantei privind obligarea pârâților la prezentarea unor înscrisuri suplimentare nu poate substitui sarcina de probă care îi aparține. Reclamanta avea obligația de a prezenta instanței, odată cu acțiunea și în termenele procesuale, probele apte să confirme temeiul, debitorul, cuantumul și exigibilitatea creanței pretinse. Instanța nu poate transforma administrarea probelor într-o cercetare exploratorie destinată identificării unui temei juridic care nu a fost demonstrat de partea reclamantă.

70. În concluzie, instanța reține că reclamanta nu a demonstrat cumulativ: existența unei obligații proprii a SRL „Imensitate” față de reclamantă; preluarea de către SRL „Imensitate” a datoriei ÎCS „Vistarcom” S.R.L.; existența unei datorii certe, lichide și exigibile în sarcina ÎCS „Vistarcom” S.R.L. în cuantumul solicitat; precum și legătura clară dintre suma pretinsă, facturile invocate, plățile efectuate, eventualele returnări/decontări și contractul pe care reclamanta și-a întemeiat pretențiile.

71. O soluție de admitere ar presupune fie obligarea SRL „Imensitate” la plata unei datorii contractuale față de care nu s-a dovedit că este debitor, fie transformarea unui sold contabil unilateral și contestat într-o creanță judiciar constatată, fără probarea completă a temeiului și cuantumului acesteia. O asemenea soluție ar depăși limitele probațiunii administrate și nu ar corespunde exigențelor art. 118 și art. 130 Cod de procedură civilă.

72. În ceea ce privește cheltuielile de judecată solicitate de reclamantă, instanța reține că acestea au caracter accesoriu față de soluția asupra fondului. Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.”*

73. Având în vedere că acțiunea reclamantei este respinsă ca neîntemeiată, nu există temei pentru compensarea în beneficiul acesteia a taxei de stat, a taxei de timbru, a cheltuielilor de traducere sau a serviciilor notariale solicitate.

74. Pentru aceste motive, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cuptorul Fermecat” către Societatea cu Răspundere Limitată „Imensitate” și Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

75. În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cuptorul Fermecat” către Societatea cu Răspundere Limitată „Imensitate” și Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Judecătoriei Chișinău,
sediul Centru Ceban Alexandru